

УДК 504.06 (477.7)

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА МОЖЛИВОСТІ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОГО ЛАНДШАФТНОГО ПАРКУ “ЗНЕСІННЯ”

І. Койнова¹, О. Завадович²

¹ Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Дорошенка, 41, м. Львів, 79000 Україна

² Регіональний ландшафтний парк „Знесіння”

Зроблена спроба дослідити основні проблеми функціонування регіонального ландшафтного парку „Знесіння”. Недосконала нормативно-правова база, фінансування та невідповідне підпорядкування території парку, недотриманий заповідний режим, рекреаційне використання території, співпраця з місцевим населенням та владою, вплив промислових об’єктів на екосистеми парку – ці та інші питання стали підставою для написання статті.

Ключові слова: регіональний ландшафтний парк, проблеми функціонування, збалансований розвиток, екологічна політика, концепція охорони та оптимального використання ресурсів парку.

Актуальність. Регіональні ландшафтні парки (РЛП) – заповідні території місцевого значення, що сприяють збереженню біотичного та ландшафтного різноманіття України. У 2003р. в Україні функціонувало 43 регіональних ландшафтних парки загальною площею 603,6 тис. га, їхня частка в структурі природно-заповідного фонду (ПЗФ) України становить 22,2% [8]. РЛП „Знесіння” – унікальний природний об’єкт, розміщений у північно-східній частині м. Львова, де збереглося багато пам’яток природи, історії та культури. „Знесіння” – єдиний в Україні РЛП, що знаходиться у межах міста, тому дослідження проблем його функціонування і розвитку є важливим і актуальним питанням, особливо з огляду на формування національної екологічної мережі та реалізацію Україною Всеєвропейської стратегії збереження біотичного та ландшафтного різноманіття „Довкілля для Європи”.

Попередні дослідження. Територію Знесіння почали описувати в літературі ще з XVIII століття. Цікаві відомості про культурно-національне, економічне життя, історію, господарство та природу Знесіння трапляються в історичних нарисах, географічних статтях Ставропігійського інституту. Огляд літератури з досліджень території Знесіння найбільш детально зробив М. Андрусяк (1992) [1].

Проблеми менеджменту, функціонування та сталого розвитку регіональних ландшафтних парків України малодосліджені через новизну проблематики. У 1992 р. в Україні був лише один регіональний ландшафтний парк, до 2003 року, у зв’язку із реалізацією Програми перспективного розвитку заповідної справи в Україні, їхня кількість зросла до 43 [8]. Проблеми збалансованого розвитку

природозаповідних територій такого рангу у сусідній Польщі стали актуальними значно раніше і висвітлювались у публікаціях З.Ленартовіча (Z. Lenartowicz, 1994) [10] та працях дирекції ландшафтних парків у Кракові [11]. Практичні проблеми функціонування РЛП України почали активно обговорюватись на міжнародних [2, 3, 5] та українських [4] конференціях, присвячених розвитку природозаповідної мережі та природозаповідних об'єктів, з 1997 р. Теоретичні питання збалансованого розвитку, завдань, функцій менеджменту природоохоронних об'єктів України описані Р. Марутовським (2002) [7] та М. Кукурудою (2003) [6]. З 2003 р. на базі регіонального ландшафтного парку „Меотида” (м. Новоазовськ) проводяться Всеукраїнські семінари керівників регіональних ландшафтних парків, на яких обговорюються актуальні питання забезпечення збалансованого розвитку РЛП України та можливості використання іноземного досвіду для вдосконалення управління природоохоронними територіями.

Постановка проблеми. РЛП „Знесіння” – унікальний природний ландшафт з багатьма пам'ятками історії та культури. Водночас – це занедбаний і недоглянутий міський район з житловою забудовою, промисловими підприємствами, антропогенно зміненими територіями. Згідно з законом України „Про природно-заповідний фонд” (1992 р.) РЛП має виконувати такі функції: охорона довкілля, освітньо-наукова робота, туристично-рекреаційна діяльність. Виконання цих завдань ускладнено через низку об'єктивних та суб'єктивних причин.

Метою нашої публікації є дослідження проблем функціонування РЛП „Знесіння” як території, типової для аналогічної категорії природно-заповідних об'єктів України, і шляхів оптимізації його менеджменту для збалансованого розвитку парку.

Результати дослідження. Проблеми функціонування РЛП „Знесіння” пов'язані з багатьма причинами. Назвемо основні:

- недосконала нормативно-правова база;
- фінансування та невідповідне підпорядкування території парку;
- недотримання заповідного режиму території;
- рекреаційне використання території;
- співпраця з місцевим населенням та владою;
- вплив промислових об'єктів на екосистему парку;
- включення у Всеєвропейську екомережу.

Розглянемо більш детально кожен з окреслених проблем.

Розвиток діяльності РЛП України гальмується недосконалою нормативно-правовою базою. В законодавчому порядку чітко не визначені ті форми і види діяльності, які можна здійснювати в межах РЛП. Серед положень і законів про природно-заповідний фонд відсутнє поняття „природоохоронна установа”, тому й немає положення про природоохоронні установи місцевого значення, реєстраційного свідоцтва, переліку штатних посад, посадових окладів та посадових інструкцій. Відсутня система адміністративного управління РЛП. Органи міністерства охорони навколишнього природного середовища на місцях здійснюють лише контролюючу функцію, а органи місцевої влади не мають відділів, які можуть забезпечити професійне управління природоохоронними установами місцевого значення.

Регіональний ландшафтний парк „Знесіння” – природоохоронна територія. Водночас вона належить до категорії міських комунальних парків, діяльність яких регулює Управління архітектури та містобудування міста. Фінансування парку відбувається з міського бюджету. При фактично потрібному підпорядкуванні менеджмент парку здійснюється з домінуючим комунальним підходом, як до

звичайного міського парку, а не як до природоохоронної території. Кошти витрачаються переважно на прибирання парку, а на рекреаційне облаштування чи створення музейних експозицій їх уже не вистачає.

Невирішене питання охорони території парку. Зараз така охорона здійснюється муніципальною дружиною міста. Але цього недостатньо з огляду на велику та складну територію парку. Власну службу охорони парку створити на сьогодні неможливо через брак коштів та відсутність правових механізмів.

Багато проблем парку виникає через недостатнє фінансування (див. табл. 1). За утриманням парк віднесений до системи фінансування закладів культури. З бюджету міста виділяють кошти лише на утримання персоналу (6,5 штатних одиниць) та благоустрій території. Це традиційна форма фінансування парків міст. Але парк „Знесіння” – це природоохоронна територія, серед завдань якої й охорона та збереження цінних ділянок, й освітня робота, і наукові дослідження, і туристично-рекреаційна діяльність. Фінансування цих завдань не входить у типові позиції фінансування міських парків. Цільове фінансування природоохоронних територій загальнодержавного значення забезпечується з державного бюджету, а на місцевому рівні такого забезпечення немає, хоча розділ „охорона навколишнього природного середовища та ядерна безпека” передбачений бюджетним класифікатором і його мали б виділяти у місцевих бюджетах.

Таблиця 1

Фінансування РЛП „Знесіння” (тис. грн.)

Статті фінансування	2001 рік	2002 рік	2003 рік	2004 рік	2005 рік (запит)
Утримання персоналу і комунальні потреби	20,0	30,0	78,1	83,1	102,0
Благоустрій і догляд за територією парку	85,9	169,0	234,6	268,1	373,1
Навчальні програми, обладнання та ремонт приміщень	–	–	27,6	57,2	519,4
Загалом	102,9	199,0	340,3	408,4	519,4

Хоча фінансування парку збільшується щороку, та часто це зумовлено зростанням цін, і коштів недостатньо для забезпечення виконання основних завдань. Реальні фінансові потреби парку „Знесіння”, за попередніми підрахунками адміністрації парку, становлять 2 млн грн в рік, що в чотири рази більше від реальних надходжень, які виділяють на утримання парку. Додаткове фінансування могло б забезпечити охорону території парку, спеціалізовані консерваційно-реставраційні роботи, спорудження майданчиків, обладнання маршрутів та проведення масових заходів. Близько 600 тис. грн у рік потрібно виділити на проектно-пошукові роботи з комплексної оцінки ресурсів природно-заповідного об’єкта, в т.ч. його рекреаційного потенціалу. Необхідне додаткове фінансування персоналу парку, що дасть змогу розширити штат працівників за рахунок спеціалістів менеджерів природоохоронної та туристичної діяльності.

Зонування РЛП „Знесіння” було проведено відповідно до „Положення та проекту організації території національного природного парку” з урахуванням природоохоронної, оздоровчої, наукової, рекреаційної, історико-культурної та інших

цінностей природних комплексів та об'єктів. На території РЛП "Знесіння" виділяють чотири функціональні зони:

- заповідна зона: долина потоку Хомиць – 9,38 га; джерела і долина Глибокого потоку – 1,56 га (гідрологічні пам'ятки); Гора Лева – 2,5 га; відслонення в центрі кар'єру – Кайзервальдські піски – 3,06 га (геологічні пам'ятки); „Дебра” – 2,06 га; гора Хомиць – 1,56 га (ботанічна пам'ятка); г. Баба; г. Зміїна (геоморфологічні пам'ятки). Загальна площа заповідної зони 31,1 га, що становить 10% території РЛП "Знесіння".

- регульованої рекреації: 47,4 га (15,2%) – залісненні території північних крутосхилів Знесінської гряди; локальні ділянки північних крутосхилів долини потоку Хомиць; крутосхили гори Лева.

- стаціонарної рекреації: 76,6 га (24,6%) – Музей архітектури та побуту „Шевченківський гай”; спортивна база „Динамо” з гірськолижною трасою та лижним трампліном; відкритий музей геології та археології; гора Стефана; гора Стара Стрільниця; ставок у малому кар'єрі; великий кар'єр; історичне ядро Старого Знесіння та Старих Кривчиць.

- господарська зона: 157 га (50,3%) – житлова та промислова забудова; залізниця; заклади охорони здоров'я; автобусні гаражі; господарські будівлі адміністрації парку.

Основна проблема полягає у дотриманні заповідного режиму визначених територій у межах міста, та спостерігається часто порушення такого режиму постійними користувачами та відвідувачами парку. Найбільший негативний рекреаційний вплив зазнає гора Лева – засмічення, витоптування, стежкова дигресія. Важко дотримувати заповідний режим у легкодоступних місцях та у місцях, де заповідна зона межує з господарською або зоною стаціонарної рекреації.

Парк займає територію площею 312,2 га. До його території входять землі, надані у постійне користування – 154 га (49,3%), а також землі інших землекористувачів. За призначенням землі парку поділені на чотири категорії: природоохоронну – 68,4 га; історико-культурну – 9,3 га; оздоровчу – 20 га; рекреаційну – 56 га. Лише на власних землях парк може здійснювати освітні, природоохоронні та рекреаційні функції. Проблема полягає у тому, що частини охоронних зон, природних та історико-культурних об'єктів входять до меж земельних ділянок інших користувачів. Тому можливості регулювати використання території адміністрацією парку є обмеженими. Парк з усіх боків межує з магістральними вулицями та із зупинками громадського транспорту, крім того, в межах парку є транзитні пішохідні та автомобільні дороги. Все це ускладнює контроль за дотриманням режиму визначених зонуванням заповідних територій.

Сучасне рекреаційне навантаження на екосистему парку є досить хаотичним. Це пов'язано передусім з тим, що до парку веде більше десяти активних входів з різних частин міста. Це унеможливує контроль за відвідуванням. Протягом року число відвідувачів парку становить орієнтовно 500–700 тис. осіб. У парку розроблено туристичні маршрути та стежки (середня довжина кожної 3 км), обладнані зони для відпочинку. Надаються послуги для забезпечення короткотривалого відпочинку. Організуються літні дитячі табори, школи, екоосвітні та туристично-спортивні акції, концертні й театралізовані заходи. Але загалом інформаційно-екскурсійне забезпечення території парку недостатнє. Причини цього різні: нестача коштів на рекламну-інформаційну діяльність, відсутність спеціального відділу в адміністрації парку, низька культура поведінки мешканців і відвідувачів парку. Більшість рекламно-інформаційних щитів відвідувачі знищують одразу ж після їхнього

встановлення, вирубують дерева, руйнують облаштовані місця для відпочинку, протиерозійні споруди, випалюють траву, викопують кущі, дерева, квіти, засмічують територію. Відвідувачі часто хаотично створюють нові місця для відпочинку і вогнищ, проходи та стежки. Кошти для постійного поновлення ознакування території і ліквідації пошкоджень не передбачені у кошторисі. Наслідки нерегульованого рекреаційного навантаження – засмічення території, витоптування та стежкова дигресія найбільш популярних для відвідування місць. В результаті прогресують ерозійні процеси, зсуви, деградує найбільш цінні лучні фітоценози.

Природоохоронна територія в межах міста не може нормально функціонувати без тісної співпраці з місцевим населенням, яке повинно чітко розуміти всі переваги проживання в межах парку та максимально допомагати адміністрації парку у збереженні природоохоронного режиму. Сьогодні у парку великою проблемою є санітарний стан території. Засмічення відбувається не лише численними відвідувачами парку, а й постійними мешканцями. Офіційно територія парку – це частина міста. Тому підтримувати чистоту та вивозити сміття – це обов'язки ЖЕКів. Але прибирання і вивезення сміття здійснюється лише з вулиць, які входять до території парку. На території приватних забудов вивозять сміття нерегулярно, оскільки укладання угод з комунальними службами на вивезення відходів потребують додаткових фінансових витрат від власників будинків. Зелена зона парку залишається поза увагою комунальних служб. Парк також не має господарських структур з технікою та персоналом, які б могли прибирати територію, а також жодних дієвих правових підстав для впливу на приватних власників чи комунальні служби.

Окремою проблемою є старі, вже ліквідовані, сміттєзвалища, що існували у різні роки на території парку, зокрема, у колишніх піскових кар'єрах. Сміття з таких територій вивезене, але рекультивация чи знезараження ґрунтів не здійснені.

Важливою є проблема самовільного захоплення та забудови території парку (вул. Старознесенська, Липківського, Березова, Польова, Золочівська, Марунька). Згідно з законодавством України, ділянка, що експлуатується певну кількість років, може бути передана у постійне користування, а з часом у приватну власність. Крім того, керівництво парку за адміністративним кодексом не може безпосередньо накладати та здійснювати штрафні стягнення, не може також самостійно вирішувати питання через суд. Дирекція парку має право лише складати акти та протоколи про порушення меж парку чи самовільну забудову і передавати їх у спеціалізовані служби, що контролюють забудову міста, а також дотримання санітарних, протипожежних та інших охоронних вимог.

Наявність цвинтаря Старого Знесіння середини XIX століття, важливого історико-культурного об'єкта, з якого, власне, і почалась історія створення РЛП „Знесіння”, створює додаткові проблеми адміністрації парку. Цвинтар закритий для поховань ще у 1960-х роках. Але щороку тут відбувається близько 10 нових несанкціонованих поховань. Для врегулювання цієї ситуації не існує правових механізмів. На додаткову охорону цвинтаря кошти не передбачені.

Окремою проблемою є контрольоване і неконтрольоване вигулювання собак та тренування бойових порід собак. Негативні наслідки проявляються у руйнуванні трав'яного покриву та ґрунтів на схилах гір, посиленні ерозійних процесів, пошкодженні дерев, засміченні території, створенні небезпечних для відвідувачів ситуацій. Місцеве населення не цінує переваги проживання в межах природоохоронної території, що призводить до деградації цінних природних комплексів та їхньої пасивності щодо вирішення проблем парку.

Робота промислових підприємств на території парку та тих, які безпосередньо наближені до нього, спричиняє додаткове (крім транспортного) забруднення атмосферного повітря, що негативно впливає на стан зелених насаджень парку та його рекреаційну цінність. Безпосередньо в межах території парку знаходяться промислові підприємства: АТ "Галичфарм", завод скловиробів, лікеро-горілчаний завод. В охоронній зоні парку є ще декілька підприємств: "Мікроприлад", завод "Алмазінструмент", ВО "Райдуга", кераміко-скульптурна фабрика. На території парку знаходяться два вироблені кар'єри, залізниця, що сполучає ст. Підзамче та ст. Личаків, обслуговуючи транспортні перевезення. Загальна площа zdeставованих земель – близько 40 га, промислова зона – 20 га. Промислові підприємства здійснюють плату за забруднення довкілля, що акумулюється у Фонді охорони навколишнього природного середовища у складі місцевого бюджету. Частина цих коштів можна було б використовувати для відновлення екосистем парку, але процедура цільового переведення коштів не розроблена.

Згідно із Законом України „Про загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000–2015 роки” регіональні ландшафтні парки разом з біосферними і природними заповідниками, національними природними парками мають стати ядром збереження ландшафтного різноманіття України. Для включення української екомережі у загальноєвропейську необхідне узгодження категорій природозаповідних об'єктів України та Євросоюзу. Міжнародний союз охорони природи (МСОП) розробив класифікацію природоохоронних територій з урахуванням головних завдань менеджменту. Визначено 10 категорій природоохоронних територій. Регіональні ландшафтні парки, за М. Кукурудзою (2003), не мають аналогів за кордоном, тому їхнє включення до європейської екомережі є проблемним. Хоча на території Польщі здавна існують ландшафтні парки, які за своїми функціями аналогічні РЛП України. На нашу, думку РЛП України можуть стати аналогами природоохоронних територій VIII категорії, визначеної МСОП, як керовані місцевості багаточільового використання.

Таблиця 2

Порівняльна характеристика різних категорій природоохоронних об'єктів

Категорія природоохоронної території	Критерії відбору	Завдання менеджменту
1	2	3
Регіональні ландшафтні парки	Території з типовими та унікальними ландшафтами, об'єктами з високим рекреаційним потенціалом місцевого або регіонального значення	Збереження цінних природних комплексів та історико-культурних об'єктів Створення умов ефективного туризму з дотриманням охоронного режиму території Сприяння екологічній освітньо-виховній роботі.

Закінчення табл.2

1	2	3
Керовані місцевості багатопільового використання VIII категорії	Великі території з унікальними та винятковими об'єктами національного та міжнародного значення із збалансованим природокористуванням	Охорона природних екосистем у відведених зонах та збереження природи для виконання соціально-економічних функцій Створення умов для рекреації і туризму Забезпечення раціонального використання та збалансованого відновлення природних ресурсів

Отже, основні функції та завдання менеджменту керованих місцевостей багатопільового використання VIII категорії, що затверджені МСОП та РЛП України подібні між собою. В обох категоріях передбачено наявність заселених та змінених людською діяльністю ділянок, а також проведення традиційної господарської діяльності з одночасною охороною найбільш цінних територій. Тому, на нашу думку, РЛП України можуть бути прирівняні до керованих місцевостей багатопільового використання VIII категорії, що затверджені МСОП при створенні Всеєвропейської екомережі.

Для забезпечення збалансованого розвитку таких територій необхідна різнопланова діяльність, спрямована на реалізацію відповідних функцій менеджменту заповідних територій. Важливе питання для вирішення – розвиток рекреаційної функції РЛП „Знесіння” – визначення норм фізичної здатності різних природних екосистем витримувати рекреаційний вплив, попередження руйнування природних об'єктів та комплексів у заповідних зонах парку, заради збереження яких створений парк. У РЛП „Знесіння” вже відкритий велосипедний маршрут, а також кінний та пішохідний маршрути, стежки здоров'я. У парку існує частина старої залізниці (1,2 км на території та 3,6 км – вздовж його межі) побудованої ще у 1852 р. для створення східного залізничного вокзалу у Львові (станція Личаків). Залізниця має безпосереднє сполучення з головним залізничним вокзалом. Залізнична лінія проходить поряд з цікавими історичними територіями: сліди городища IX–X ст. на горі Баба, городище X–XI ст. на Світовидовому полі, церква святого Іллі (XIX ст.), Музей народної архітектури та побуту „Шевченківський гай”, Винниківське лісництво, що дає підстави використовувати її для туристичного маршруту.

В рамках транскордонного співробітництва за програмою TACIS на територію парку поширюється дія австрійсько-польсько-українського проекту „Опрацювання стратегії збалансованого використання міських зелених зон і парків Львова”. Вартість проекту 200 тисяч євро. Проект розрахований на 18 місяців. Попередні висновки нідерландського дослідника еколого-економічного та соціального ефекту збалансованого функціонування РЛП „Знесіння” свідчать про можливість отримання чистого прибутку від одного відвідувача у сумі близько 20 доларів США в рік. За експертними оцінками, реалізація проекту спорудження

тематичного парку з готелем, котеджами і відповідною інфраструктурою в РЛП „Знесіння” привабить понад 870 тис. відвідувачів у рік. Але виконання цих планів неможливе без удосконалення нормативної бази. Зацікавлені особи у розвитку рекреації на території парку хочуть мати гарантії у вигляді купівлі, чи хоча б довгострокової оренди землі, де буде відбуватися рекреаційне використання. На жаль, згідно з сучасним природоохоронним законодавством та Земельним Кодексом це неможливо. Разом з тим, землі, що не є у користуванні парку віддають під багатоповерхові забудови.

Висновки. Для збалансованого розвитку РЛП „Знесіння” необхідно ліквідувати основні причини виникнення проблем функціонування парку, а саме:

- Відсутність концепції охорони та оптимального використання ресурсів парку спрощує розуміння завдань природоохоронних територій. Така концепція має бути складовою екологічної політики влади і стимулювати вкладання коштів у розвиток зелених зон.
- Відсутність в органах місцевої влади спеціалізованої структури на рівні управління або департаменту для ведення соціально-еколого-економічної політики щодо розвитку зелених зон міста, а також відсутність спеціалістів відповідного профілю.
- Брак досвіду зі стимулювання малого підприємництва у сфері обслуговування відпочинку людей на території парку.
- Слабка, а часто повністю відсутня, нормативна база, що стосується земельних, охоронних, адміністративних та фінансово-господарських питань функціонування природоохоронних об'єктів.
- Відсутність у місцевому бюджеті постійних, передбачених бюджетним класифікатором, розділів, які забезпечують фінансування природно-заповідних об'єктів.

На прикладі РЛП „Знесіння” ми розглянули проблеми його функціонування та причини їхнього виникнення, що є типовими для більшості РЛП України. Регіональним ландшафтним паркам має бути відведене належне місце у збалансованому розвитку мережі природно-заповідних територій України. Тому підвищена увага до функціонування та розвитку різних категорій природозаповідних об'єктів в Україні є питанням політичної ваги.

-
1. Андрусак М. З минулого Знесіння. Львів, 1992.
 2. Завадович О. Аспекти і проблеми функціонування природоохоронних установ місцевого значення (на прикладі регіонального ландшафтного парку „Знесіння” у Львові) // Матер. міжн. наук.-практ. конф. „Проблеми і перспективи розвитку природоохоронних об'єктів на Розточчі”. Львів, 2000.
 3. Завадович О. Фактор впливу громадської організації на формування та забезпечення функціонування природоохоронної установи // Матер. міжн. наук.-практ. конф. „Розточанський збір – 2000”. Кн. 1. Львів, 2001.
 4. Завадович О., Блистів Т. Проблеми функціонування міських парків як об'єктів масового відпочинку населення // Матер. II регіон. наук.-практ. конф. „Проблеми активізації рекреаційно-оздоровчої діяльності населення”. Львів, 2000.

5. *Завадович О., Чернявський М., Журнов А.* Збереження заповідних ландшафтів урбанізованих територій // Матер. І міжн. семінару „Проблеми ландшафтної архітектури, урбоекології та озеленення населених місць”. Львів, 1998.
6. *Кукурудза М.* Менеджмент національних парків. Львів, 2003.
7. *Марутовський Р.* Практики сталого розвитку в Україні. К., 2002.
8. Національна доповідь України про гармонізацію життєдіяльності суспільства у навколишньому природному середовищі // Спеціальне видання до 5-ї Всеєвропейської конференції міністрів навколишнього середовища „Довкілля для Європи”. К., 2003.
9. Опрацювання стратегії збалансованого використання міських зелених зон і парків Львова // Проект TACIS / 2003/ 061-093 / 117 (дод. 1 до контракту на отримання гранту 61-093 між Європейською Комісією і муніципалітетом м.Відня (Австрія). Львів, 2004.
10. *Zasady sporzadzania planu ochrony parku krajobrazowego.* Pod. red. Lenartowicz Z. Warszawa, 1994.
11. *Plan ochrony parku krajobrazowego (Poradnik metodyczny).* Krakow, 2000.

PECULIARITY OF FUNCTIONING AND MEANS SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF REGIONAL LANDSCAPE PARK “ZNESINNYA”

I. Koynova, O. Zavadovich

*Ivan Franko National University of Lviv,
Doroshenka St., 41, Lviv, 79000 Ukraine,
Regional Landscape Park “Znesinnya”,
Novoznesinska Str., 83, Lviv, 79020 Ukraine*

In the article there are considered following problems of functioning of regional landscape park “Znesinnya”: imperfect normative-legal base; subordination of the park and its financing; violation of the protected mode of territory; the recreational use of territory; cooperation with the local population and administration; influence of industrial objects on park ecosystems.

Key words: Regional Landscape Park, problems of functioning, sustainable development, ecological politics, concept of protection and optimal use of the park resources.

Стаття надійшла до редколегії 22.06.2005
Прийнята до друку 21.09.2005